

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi H. F. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 września 2006 r., sygn. akt I C (...),

wydanego w sprawie z powództwa H. F.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Obrony Narodowej o ochronę dóbr osobistych i odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 stycznia 2010 r.,

odrzuca skargę i nie obciąża skarżącego kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 25 września 2006 r., I C (...), Sąd Okręgowy w W. oddalił powództwo H. F. przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Obrony Narodowej o ochronę dóbr osobistych i odszkodowanie.

Skargę o stwierdzenie niezgodności tego wyroku z prawem wniósł powód, który zarzucił naruszenie przepisów postępowania – art. 117 § 5 k.p.c. powodującego nieważność postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 424⁶ § 1 k.p.c. stanowi, że skargę wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się.

Zaskarżony wyrok zapadł w dniu 25 września 2006 r. i w związku z niezłożeniem skutecznego wniosku o doręczenie uzasadnienia tego wyroku oraz niezaskarżeniem uprawomocnił się po upływie trzech tygodni od tego dnia. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia została złożona wraz z odrzuconym wnioskiem o przywrócenie terminu dopiero 24 marca 2009 r., a więc po upływie terminu wskazanego w art. 424⁶ § 1 k.p.c.

W myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę wniesioną po upływie terminu. Wypełniając dyspozycję tego przepisu, Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia skarżącego kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.